Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Igor Pulbere
Dosarul nr. 2r-1089/25 (2-20078114-02-2r-30052025)

D E C I Z I E

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Chircu Alexei, reprezentat de avocatul Frunze Tatiana,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2025, prin care a fost admisă excepția de tardivitate,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Chircu Alexei împotriva SRL „MV Construct Service", intervenienți accesorii notarul Constanța Obadă, administratorul procesului de insolvabilitate Radu Furtună, Mihai Bunăvreme și Aliona Bunăvreme cu privire la declararea nulității raportului de evaluare din 10 august 2016, a tranzacției de împăcare nr.1/08 din 12 august 2016, a contractului de cesiune nr.865 din 13 august 2016 și încasarea sumei de 104 720 168,17 de lei,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 10 iulie 2020, Chircu Alexei a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MV Construct Service", intervenienți accesorii notarul Constanța Obadă, administratorul procesului de insolvabilitate Radu Fortuna, Mihai Bunăvreme și Aliona Bunăvreme, prin care a solicitat declararea nulității raportului de evaluare din 10 august 2016, a tranzacției de împăcare nr. 1/08 din 12 august 2016, a contractului de cesiune nr. 865 din 13 august 2016, precum și încasarea în mod solidar de la SRL „M.V. Construct Service" și administratorul acesteia Aliona

Bunăvreme a profitului ratat în sumă de 104 720 168,17 de lei, cu scutirea de la plata taxei de stat în legătură cu situația financiară.

În motivarea acțiunii, Chircu Alexei a susținut că, la 4 martie 2015, între SRL „Bimcon Service” (reprezentată de administratorul Chircu Alexei), Mihai Bunăvreme și Aliona Bunăvreme s-a încheiat contractul de societate civilă nr. 2915, autentificat de notarul public Tatiana Ungureanu.

Conform contractului enunțat supra, părțile s-au obligat să proiecteze și să construiască un bloc locativ pe terenul din **********prin care, Bunăvreme Mihai urma să depună în societate terenul cu număr cadastral *****, iar SRL „Bimcon Service” urma să depună mijloacele financiare necesare elaborării proiectului și executării lucrărilor de construcție.

A menționat că, la 24 martie 2016, a fost semnat un acord adițional la contractul de societate civilă, prin care s-a stabilit că profitul de 89% care îi revin asociatului SRL „Bimcon Service” este echivalent cu 523,05 m2 de spațiu ne locativ și 3.751 m2 spațiu locativ, iar profitul de 11% care le revin lui Mihai Bunăvreme și Aliona Bunăvreme este echivalent cu 528,5 m² suprafață locativă.

Ulterior, SRL „Bimcon Service” a încheiat cu SRL „MV Construct Service” și alte persoane multiple contracte de investiții pentru construcția blocului locativ, valoarea totală a contractelor fiind de 11 206 495,20 de lei.

Astfel, din această sumă, SRL „MV Construct Service” a achitat doar 4 804 930,91 lei, înregistrând o restanță de 6 401 564,29 de lei.

Reclamantul a precizat că, la începutul lunii august 2016, fără împuterniciri, din partea SRL „Bimcon Service”, Alionei Bunăvreme și Mihai Bunăvreme a fost încheiat un contract de prestare a serviciilor de evaluare a blocului locativ cu SRL „Vibmobil”.

De asemenea, ca rezultat, la 10 august 2016 a fost întocmit un Raport de evaluare care a stabilit gradul de finisare a blocului la 27%, cu o valoare de piață de 9 957 700 de lei și o valoare de lichidare de 6 570 500 de lei.

La fel, a indicat că, la 12 august 2016, între SRL „Bimcon Service” și SRL „MV Construct Service” a fost semnată tranzacția de împăcare nr. 1/08, prin care s-a decis cesionarea drepturilor și obligațiilor ce revin SRL „Bimcon Service” din contractul de societate civilă către SRL „MV Construct Service” contra sumei de 800 000 de lei.

În baza acestei tranzacții, la 13 august 2016 s-a încheiat contractul de cesiune nr. 865, autentificat de notarul public Constanța Obadă.

Consideră că, aceste acte juridice au fost simulate și fictive, fiind încheiate fără intenția reală de a produce efecte juridice.

Or, valoarea reală a activelor cedate prin aceste acte, formate din spațiul comercial și locativ ce ar fi revenit SRL „Bimcon Service”, se ridică la 104 720 168,17 de lei, sumă care reprezintă prejudiciul cauzat prin încheierea acestor acte.

Și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile Legii condominiului în fondul locativ nr.913 din 30 martie 2000, Legii nr. 989 din 18 aprilie 2002 cu privire la activitatea de evaluare, art. 704, 1334, 216, 217, 219, 220, 221, 565 și 557 ale Codului civil.

La 12 martie 2024, reprezentantul pârâtului SRL „MV Construct Service", Dodon Sergiu, a depus cerere privind ridicarea excepției de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii ca fiind depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

În motivarea cererii, reprezentantul pârâtului a invocat că, actele juridice contestate au fost semnate în luna august 2016, iar termenul de prescripție extinctivă aplicabil este de 3 ani, conform art. 391 alin. (1) Cod civil. Or, conform art. 7 alin. (2) și (3) din Codul civil, legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare, iar de la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează.

În continuare, acesta a invocat prevederile art. 1094 alin. (2) din Codul civil, conform cărora pretențiile întemeiate pe constatarea simulației se supun prescripției extinctive conform naturii acelor pretenții.

Astfel, deși reclamantul invocă simularea ca temei de declarare a nulității actelor juridice, pretențiile de încasare înaintate se supun termenului general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art. 391 alin. (1) din Codul civil.

Respectiv, termenul de prescripție a început să curgă din momentul încheierii actelor contestate, în august 2016, și a expirat în august 2019, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă abia în iulie 2020, cu depășirea vădit a termenului legal.

Reprezentantul pârâtului, în ședința de judecată a obiectat împotriva cerere de ridicare a excepției de tardivitate, și a solicitat respingerea acțiunii ca tardivă, în baza art. 394 din Codul civil și art. 186^1 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Reprezentantul reclamantului a considerat cererea privind ridicarea excepției de tardivitate neîntemeiată. În opinia sa, acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă, iar în speță actele juridice contestate sunt simulate și fictive, fiind încheiate fără intenția reală de a produce efecte juridice, ceea ce constituie un temei de nulitate absolută, conform art. 328 alin. (3) din Codul civil.

În plus, reprezentantul reclamantului a argumentat că actele contestate au fost încheiate prin dol și că reclamantul a fost indus în eroare cu privire la efectele juridice ale acestora, fiind astfel viciată voința sa. Chiar dacă s-ar aplica termenul de prescripție de 3 ani, acesta nu începe să curgă de la data încheierii actelor, ci de la data când reclamantul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, ceea ce, în opinia reprezentantului, s-a întâmplat mult mai târziu, în cadrul procedurii de insolvabilitate a SRL „Bimcon Service".

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2025 s-a admis cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Chircu Alexei. (f.d. 156-158)

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 6 mai 2025, Chircu Alexei, reprezentat de avocatul Frunze Tatiana a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, prin prisma art. 327 și 328 din Codul civil, nulitatea absolută intervine în cazul încălcării unor dispoziții legale imperative care ocrotesc un interes general, iar acțiunea în constatarea nulității absolute este imprescriptibilă.

Aceasta înseamnă că o asemenea acțiune poate fi introdusă oricând, fără a fi supusă vreunui termen de prescripție.

Consideră recurentul că, deși instanța de judecată citează norma juridică privitor la nulitatea absolută, și anume, imprescriptibilitatea acesteia raportate la cerințele reclamantului de a declara absolut nule niște acte juridice, spre final ajunge prin alegație să constate că, solicitarea reclamantului de a declara nulitatea absolută a unor acte juridice se supune termenului de prescripție de 3 ani.

A subliniat că, cerințele reclamantului în acțiunea depusă este constatarea/declararea nulității absolute a raportului de evaluare din 10 august 2016, a tranzacției de împăcare nr. 1/08 din 12 august 2016, a contractului de cesiune nr. 865 din 13 august 2016 și încasarea sumei de 104 720 168,17 de lei.

Totodată, atât în referința privitor la tardivitatea acțiunii, cât și în instanță de judecată s-a menționat că, pretinsa tranzacție de împăcare semnată între SRL „Bimcon Service” și SRL „MV Construct” trebuia să întrunească forma autentificată sub sancțiunea nulității absolute, or, prin tranzacția de împăcare se decide cedarea parții din contractul de societate civilă (contract autentificat notarial), iar în baza acestei pretinse tranzacții neautentificate notarial se încheie contractul din 13 august 2016 fără denumire, care în esență este un contract de cesiune.

La materialele cauzei se regăsește declarația unicului investitor a cărui contract a fost autentificat notarial, Gîtlan Constantin, însă instanța a omis să îl atragă în proces or, neinformarea acestuia despre judecarea cauzei ar duce la casarea hotărârilor instanțelor inferioare, fapt prin care i s-ar încălcă drepturile si ar tergiversa examinarea cauzei.

Totodată, instanța de judecată urma să pună în discuție și atragerea celorlalte persoane cu care au fost semnate contracte de investiții neautentificate notarial prin care si-au procurat un apartament.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost pronunțată la 3 aprilie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 6 mai 2025.

Astfel, recursul declarat de Chircu Alexei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2025, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În acord cu prevederile art. 186^1 din Codul de procedură civilă, cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor. Dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepţia de tardivitate, instanţa de judecată respinge acţiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Din materialul probator rezultă că, la 26 iunie 2020, Alexei Chircu a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „MV Construct Service”, intervenienți accesorii notarul Constanța Obadă, administratorul procesului de insolvabilitate Radu Fortuna, Mihai Bunăvreme și Aliona Bunăvreme, prin care a solicitat declararea nulității raportului de evaluare din 10 august 2016, a tranzacției de împăcare nr. 1/08 din 12 august 2016, a contractului de cesiune nr. 865 din 13

august 2016, precum și încasarea în mod solidar de la SRL „MV Construct Service” și administratorul acesteia Aliona Bunăvreme a profitului ratat în sumă de 104 720 168,17 de lei, cu scutirea de la plata taxei de stat în legătură cu situația financiară.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului SRL „MV Construct Service”, Dodon Sergiu, a depus cerere privind ridicarea excepției de tardivitate, solicitând respingerea acțiunii ca fiind depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2025, s-a admis cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, s-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Chircu Alexei. (f.d. 156-158)

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul judiciar conchide că soluția instanței de fond este legală și întemeiată.

Colegiul judiciar reține că, temeiul apariției litigiului între părțile litigante, derivă din contractul de societate civilă nr. 2315 din 4 martie 2015, încheiat între SRL „Bimcon Service”, administrator al căreia la momentul respectiv a fost reclamantul/recurent Chircu Alexei (Asociatul 1) pe de o parte și Bunăvreme Mihai și Bunăvreme Aliona (Asociatul 2), pe de altă parte, contract notat la ASP la 25 februarie 2016 și autentificat notarial (f.d. 15-18, vol.I), iar ca urmare, a servit temei pentru încheierea tranzacției de împăcare nr.1/08 din 12 august 2016, întocmirea raportului de evaluare din 10 august 2016 și semnarea contractului de cesiune nr.865 din 13 august 2016. (f.d. 136, 137-138, 139-141, vol.I)

Din contractul de cesiune a creanței nr. 865 din 13 august 2016 rezultă că, SRL „Bimcon-Service”, reprezentată de Chircu Alexei a transmis față de Bunăvreme Mihai și Bunăvreme Aliona, ce rezultă din contractul de societate civilă privind construcția blocului locativ cu obiective comerciale și parcare auto subterană în ***** **********, înregistrat cu nr. 2315 din 4 martie 2015, notat la OCT la 4 martie 2015 și a Acordului de modificare a contractului din 25 martie 2016, notat la OCT la 26 martie 2016. Drepturile care sunt preluate de Bunăvreme Mihai și Bunăvreme Aliona, ce reies din contractul de societate civilă sunt cele prevăzute la pct. 1.4 și constau în dobândirea, în schimbul aportului în societate civilă a 89% din suprafața utilă a blocului locativ, din care fac parte încăperile izolate, 2 spații nelocative și 5 încăperi locative, apartamentele de la nr. 1 până la 10, de la 12, până la 15, de la 21 până la 45, de la 46 până la 60 și de la 66 până la 90.

Conform pct. 2.1 Bunăvreme Mihai și Bunăvreme Aliona transmite SRL „Bicon-Service”, reprezentată de Chircu Alexei suma de 800 000 de lei – aportul estimat de părți, pe care l-a adus SRL „Bimcon-Service”, în consolidarea imobilului situat în ***** **********02, conform tranzacției de împăcare nr. 1-08, încheiate la 12 august 2016.

Iar pct. 4.3 și 4.4 din contract enunță că, părțile contractuale au declarat în prezența notarului că, dispun de capacitate de exercițiu și discernământ, prezentul contract a fost încheiat pe condiții reciproc avantajoase, informația prezentată este veridică și completă, prezentul contract reprezintă voința reală a părților. Notarul le-a adus la cunoștință prevederile art. 50 al Legii cu privire la notariat, și își asumă toate consecințele ce decurg din aceasta. Notarul a explicat părților prevederile art.556-571 Capitolul III, Secțiunea I, Codul civil și consecințele acestora.

La fel, instanța de recurs constată că, suma solicitată spre încasare în mărime de 104 720 168,17 de lei, cu titlu de venit ratat, rezultă din actele juridice indicate supra, nulitatea cărora se solicită.

Colegiul judiciar reiterează că, **obiectul litigiului constituie** declararea nulității absolute a Raportului de evaluare din 10 august 2016, Chircu Alexei invocând că, a fost elaborat în lipsa împuternicirilor și actelor pentru efectuarea evaluării corecte, a tranzacției de împăcare nr.1/08 din 12 august 2016, ca fiind fictiv și simulat, a contractului de cesiune nr. 865 din 13 august 2016, ca fiind încheiat contrar normelor imperative ale legii, în lipsa consimțământului debitorului, în baza unui act juridic fictiv și simulat, precum și încasarea sumei de 104 720 168,17 de lei.

În virtutea art. 267 Cod civil (în redacția din 30 septembrie 2016, momentul nașterii dreptului la acțiune) și art. 391 alin. (1) Codul civil (în versiune din 1 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe cale intentării acțiunii în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani de zile.

Conform art. 272 alin. (1) (în redacția din 30 septembrie 2016, momentul nașterii dreptului la acțiune) și art. 395 alin. (1) Codul civil (în versiune din 1 martie 2019), termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. *Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.*

La rândul său, art. 216 și 217 Cod civil (în versiunea la momentul nașterii dreptului la acțiune), indică că, actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (***nulitate absolută***). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanţa de judecată sau prin acordul părţilor (***nulitate relativă***). Nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate. Acţiunea în constatare a nulităţii absolute este imprescriptibilă.

Articolul 221 Cod civil (în versiunea din 30 septembrie 2016), consacră că, actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (**actul juridic fictiv**) este nul. Actul juridic încheiat cu intenţia de a ascunde un alt act juridic (**actul juridic simulat**) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părţi se aplică

regulile respective. În cazul trecerii bunului dobândit în baza unui act juridic fictiv la un terţ de bună-credinţă, se consideră că trecerea a avut loc în baza unui temei juridic valabil.

Iar, actualul Cod civil, prevede la art. 1094 că, persoana care poate invoca simulaţia o poate face, după caz, pe cale de acţiune în constatare sau pe cale de excepţie. Acest drept la acţiune sau la invocarea excepţiei este imprescriptibil. *Cu toate acestea, pretenţia întemeiată pe constatarea simulaţiei se supune prescripţiei extinctive conform naturii acelei pretenţii.*

Din norma enunțată reiese că, dreptul de a constata simulația unui act juridic, încheiat în anul 2016, nu este supus prescripției extinctive, însă pretențiile patrimoniale care derivă din constatarea simulației, la caz, încasarea sumei de 104 720 168,17 de lei, cu titlu de venit ratat, se supun prescripției extinctive conform naturii specifice, 3 ani prevăzut de art. 267 alin. (1) Cod civil (actualmente art. 391 alin. (1) Cod civil). Or, încasarea sumei reprezintă în sine pretenție patrimonială.

Concomitent, Colegiul civil reflectă că, actele juridice **anulabilitatea căror se solicită sunt datate cu luna august anul 2016, a căror semnatar este reclamantul Chircu Alexei, în calitate de administrator, la acel moment a SRL „Bimcon Service”,** ceea ce denotă odată în plus că, a participat direct și nemijlocit la semnarea lor și a cunoscut despre conținutul și existența lor, anume din momentul încheierii acestora.

Astfel, în sensul art. 272 alin. (1) (în redacția din 30 septembrie 2016, momentul nașterii dreptului la acțiune) și art. 395 alin. (1) Codul civil (în versiune din 1 martie 2019), dreptul la acțiune a apărut anume în luna august anul 2016, când au fost nemijlocit încheiate actele juridice anulabilitatea căror se solicită, iar ca urmare termenul de prescripție de 3 ani a început să curgă din acel moment și a expirat în luna august anul 2019, la caz, însă dreptul la acțiune a fost valorificat abia la 26 iunie 2020, după expirarea termenului legal.

Analizând prevederile legale, Colegiul civil reafirmă că, în cazul din speță, din materialele cauzei rezultă cert că, termenul de prescripție extinctivă a început a curge din momentul nașterii dreptului la acțiune – data semnării actelor juridice din anul 2016. Or, din conținutul actelor juridice, reiese că, recurentul a aflat despre existența și efectele lor la momentul semnării, dânsul fiind administrator a SRL „Bimcon Service”, la acea dată, în plus notarul a explicat conținutul actelor juridice, drepturile și obligațiile lor, inclusiv s-a indicat expres că, prezentul contract reprezintă voința reală a părților.

De altfel, în emergența prevederilor art. 221 Cod civil (în prezent art. 1094 alin. (2) Cod civil) pretențiile patrimoniale care decurg din constatatea fictivității actelor juridice sunt, de asemenea, supuse prescripției extinctive, acestea urmând a fi formulate în termenul general de prescripție de 3 ani.

Corespunzător, prima instanță corect a stabilit că dreptul la exercitarea acțiunii respective avea termen de realizare până în luna august 2019, ceea ce denotă că, dacă acțiunea nu a fost formulată până la această dată, dreptul este unul prescris.

Dintr-o altă perspectivă, Colegiul judiciar evidențiază faptul că, actele juridice a căror nulitate se solicită au fost încheiate în interes personal, nu în scopuri de ordin general, de interes public. Or, la caz prin nulitatea actelor juridic sus enunțate (raportul de evaluare din 10 august 2016, tranzacția de împăcare nr.1/08 din 12 august 2016, contractul de cesiune nr. 865 din 13 august 2016) nu se urmărește ocrotirea valorilor, nevoilor și intereselor colective ale societății, care trebuie protejate și promovate de către autorități și instituții pentru binele general al comunității, dar interese personale.

Iar, în funcție de natura interesului protejat prin norma încălcată, art. 216 din Codul civil (în redacția de până la 1 martie 2019) distinge nulitatea absolută și relativă a actului juridic. Prin nulitate absolută se înțelege acea nulitate care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme ce protejează un interes general, un interes public, iar **nulitatea relativă, a fost instituită pentru ocrotirea unor interese individuale.**

Astfel, recurentul confundă imprescriptibilitatea dreptului de a formula o acțiune în constatarea nulității absolute cu regimul juridic al pretențiilor patrimoniale provenite din actele pentru care se solicită nulitatea. Or, deși, Codul civil prevede că, acțiunea în constatarea nulității absolute este imprescriptibilă, legea nu prevede că această imprescriptibilitate s-ar extinde și asupra ocrotirii unor interese individuale, dimpotrivă, Codul civil stabilește expres că, pretenția referitoare la constatarea simulației se supune termenului de prescripție extinctivă, în funcție de natura pretenției.

Mai mult, suma de 104 720 168,17 de lei solicitată de recurent cu titlu de venit ratat reprezintă o pretenție patrimonială pură, care intră sub incidența termenului general de prescripție de 3 ani reglementat de Codul civil, termen care în speță a fost depășit.

În al doilea rând, cererea recurentului nu vizează numai constatarea nulității absolute a raportului de evaluare, a tranzacției de împăcare și a contractului de cesiune, ci și încasarea unei sume considerabile de bani.

Respectiv, instanța nu poate fi obligată să ignore prescripția extinctivă aplicabilă pretențiilor patrimoniale, cu eludarea dispozițiilor Codului civil enunțate supra și cu încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

În al treilea rând, critica recurentului conform căreia termenul ar fi început să curgă abia în cadrul procedurii de insolvabilitate nu poate fi reținută, aceasta deoarece recurentul, în calitate de administrator al SRL „Bimcon Service”, a fost parte

semnatară a actelor juridice, iar conform art. 272 alin. (1) Cod civil, *dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat (sau trebuia să afle) despre încălcarea dreptului, la caz, momentul în care a semnat actele juridice în cauză sau a avut posibilitatea să le cunoască.* Or, semnarea acestor acte, care s-a făcut și în fața notarului, reprezintă în mod obiectiv momentul la care recurentul a luat cunoștință de conținutul și consecințele lor juridice.

De asemenea, nu există nicio probă care să ateste că, recurentul ar fi fost împiedicat în mod obiectiv să-și cunoască drepturile sau să le valorifice în termenul legal.

Prin urmare, afirmațiile recurentului referitor la forma autentică a tranzacției de împăcare și presupusa nulitate absolută pentru motive de formă nu pot modifica concluzia privind tardivitatea.

Critica referitoare la neatragerea în proces a investitorului Gîtlan Constantin sau a altor persoane cu care au fost încheiate contracte de investiție nu are relevanță în contextul invocării excepției de tardivitate. Or, regimul procesual al participanților în proces este guvernat de dispozițiile Codului de procedură civilă și poate fi analizat numai după depășirea filtrului privind admisibilitatea acțiunii din perspectiva termenului de prescripție.

Corespunzător, atunci când acțiunea este formulată cu întârziere, orice discuție privind componența procesuală devine inutilă din punct de vedere practic, întrucât fondul litigiului nu mai poate fi examinat.

Finalmente, Colegiul judiciar reține că, abordarea recurentului urmărește, în esență, evitarea aplicării instituției prescripției extinctive, permițând astfel valorificarea nelimitată în timp a unor pretenții patrimoniale, fapt ce contravine Codului civil și jurisprudenței constante a instanțelor naționale, de altfel, admiterea unei astfel de interpretări ar genera insecuritate juridică atât pentru pârât, cât și pentru terții de bună-credință care și-au fundamentat raporturile juridice pe actele contestate.

Acestea fiind reținute, Colegiul consideră că, argumentele recurentului referitoare la imprescriptibilitatea pretențiilor formulate în acțiune sunt neîntemeiate și nu pot duce la anularea încheierii contestate.

În această ordine de idei, Colegiul luând în considerație constatările menționate supra, conchide că Chircu Alexei s-a adresat în instanță la 26 iunie 2020, cu depășirea termenului de 3 ani, în interiorului căruia putea să-și apere dreptul pretins a fi încălcat, ceea ce justifică admiterea excepției de tardivitate invocate de pârât și, prin urmare, respingerea acțiunii ca fiind tardivă.

Colegiul reține că, în conformitate cu jurisprudența CtEDO, respectarea termenului de prescripție este o condiție esențială pentru asigurarea stabilității raporturilor juridice. Aceste raporturi, devenite irevocabile în urma expirării termenului de prescripție, garantează titularului dreptul la siguranță și securitatea raportului în cauză. Devierea de la acest principiu, în lipsa unor temeiuri relevante, reprezintă o ingerință în valorile protejate de art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și este implicit incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (Hotărârile CEDO din 18 martie 2008 în cauza Dacia versus Moldova, din 16 iulie 2009 în cauza Baroul Partener-A versus Moldova, și din 25 noiembrie 2009 în cauza IPTEH și alții contra Moldovei).

În ceea ce privește termenele de prescripție, Curtea a notat că, depunerea unei acțiuni în pofida expirării termenului general de prescripție contravine art. 6 al Convenției, deoarece permite instanțelor judecătorești să continue examinarea cauzei, fapt considerat ca fiind contrar acestui articol. Curtea subliniază că respectarea cerințelor de admisibilitate în cadrul procesului reprezintă un aspect important al dreptului la un proces echitabil, iar rolul termenele de prescripție este de o importanță majoră în interpretarea acestora în lumina Preambulului Convenției, care afirmă preeminența dreptului și moștenirea comună a Statelor Contractante (Brumărescu v. România, §61, ECHR 1999-VII și Roșca v. Moldova, §24, 22 martie 2005).

Având în vedere că excepția de tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei, instanța de fond a acționat corect, concluzionând că este necesară admiterea cererii de ridicare a excepției de tardivitate și, în consecință, respingerea acțiunii de chemare în judecată formulată de Chircu Alexei, ca fiind tardivă.

Colegiul subliniază că, abordarea recurentului, în speță, evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune admiterea recursului.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu se evidențiază în cererea de recurs declarată de Chircu Alexei, reprezentat de avocatul Frunze Tatiana, motiv pentru care Colegiul conchide privind respingerea recursului declarat cu menținerea încheierii primei instanțe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Chircu Alexei, reprezentat de avocatul Frunze Tatiana.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu